

Så har man sagt, at det er på grund af de internationale konjunkturer. For mig lyder det lidt ligesom, da punkterne i 1980'erne sagde, at det var samfundets skyld. Kan finansministeren ikke komme med et bedre bud på, hvordan man skal skabe arbejdspladser til de mange ledige, der står uden for, som den her regering har skabt, fordi den enøjet har kørt på en strategi, der har vist sig ikke at virke?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil godt sige, at vi gør, hvad der er maksimalt muligt for, at færrest mulige skal være ledige. Vi gennemfører en forårspakke, som fagøkonomerne og vismændene siger er unødvendig, hvor vi har sagt, at vi vil gøre, hvad der overhovedet er maksimalt muligt for, at der er færrest muligt ledige. Så er forskellen blot på det livs-syn, som fru Rosenkrantz-Theil har, og det, som jeg har, at jeg mener, at vækst og beskæftigelse kommer gennem et dynamisk markedsorienteret samfund, hvor man kan få lov til at udfolde sig, og hvor lovgiver er tilbageholdende med at uddele byrder. Over for det står så et system, som man har i Nordkorea eller på Cuba, som jo er grundlaget for det politisk markedsstyrede samfund, som fru Rosenkrantz-Theil peger på. Der er forskellen, og jeg tror, det er to uforenelige størrelser, men det lever jeg fint med.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg tror, det svarer lidt til, at jeg siger til finansministeren, at hans højt elskede USA er det, han peger på, det vil sige, at vi skal have afskaffet den fri abort og nogle af de andre ting, Bush kommer med. Jeg tror, vi skal lade være med at tage andre samfundsmodeller og putte dem ned i halsen på hinanden, det giver ikke nogen mening, for det, vi er her for at diskutere, er sådan set, hvordan vi får løst et af samfundets største problemer, nemlig at rigtig mange mennesker står uden for arbejdsmarkedet, så det synes jeg vi skal holde os til.

Så vil jeg sige, at når finansministeren siger, at regeringen har gjort, hvad der var maksimalt muligt, tror jeg sådan set også godt, at finansministeren kender til de tal, som Danmarks Statistik kommer med, som siger lidt om, hvor mange arbejdspladser man får pr. million kroner. Når man laver skattelettelser af den type, som man lavede med forårspakken, får man i bedst fald 1,4 arbejdsplads. Vil finansministeren ikke medgive, at hvis man nu i stedet for lavede en direkte investering, som man gjorde dengang

med vindmølleeventyret, som ikke skaber offentlige, men private arbejdspladser i sidste ende, ville beskæftigelseseffekten være langt større? Vi har 20.000 arbejdspladser i Danmark på grund af fokuserede investeringer fra det offentlige side ...

Formanden:

Ja tak!

Kl. 12.20

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

... hvor man skaber en efterspørgsel på nogle varer.

Det er den model, Enhedslisten vil. Jeg mangler stadig væk at høre, hvad finansministeren vil.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Den nedsatte høreevne hverken kan eller skal jeg bebrejde fru Rosenkrantz-Theil. Det når altså åbenbart ikke derned, og det er problemet.

Jeg har jo sagt, hvad vi vil, og hvad vi arbejder for, og jeg lever helt fint med den model, man har i USA, at man har frihed til at etablere arbejdspladser som en meget stor styrke med hensyn til at etablere nye arbejdspladser. Jeg kan bedre lide det end det, der foregår i Nordkorea eller på Cuba, hvor det system altså også har vist sin bæreevne. Jeg refererer blot til det, man sådan kan se i forhistorien om det, som medlemmer bl.a. har rost gennem tiderne.

Men det, som vi agerer ud fra, er mulighederne, og der ved jeg også godt at Enhedslisten ikke bryder sig om, at folk får mere til rådighed til sig selv, i form af at vi har nedsat skatterne, så man selv kan få lov at disponere mere over dagligdagen, samtidig med at vi har øget de offentlige investeringer, at vi har fremrykket støttet byggeri, og at vi har fremrykket mere, end hvad vi har i vores egen investeringsplan, så også her har vi gjort mere end det, som vi egentlig havde lovet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 38

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår egentlig godt, hvorfor finansministeren hellere vil snakke om situationen i Nordkorea end situationen i Danmark, for problemet er jo, at regeringen er fantastisk god til at komme